

Gücünün yettiği kadar yapmak

İstanbul'dan okuyucumuz: "İbadetlerde eksiklerim var. Hep en iyisini yapmaya çalışıyorum; ama en iyisine muvaffak olamıyorum. Bu da beni rahatsız ediyor. Maddî durumum dar. Birçok yere yardım etmek istiyorum. Maddeten müsait olmayışıma üzülüyorum."

İbadetler için, gücümüzün yettiği kadarından sorumluyuz. Ama mevcutla da yetinmeyiz. Çünkü mevcutla yetinmek de himmetsizliktir.¹ Bu şu demektir: Hepimiz, her zaman, her ibadette en iyiyi yapmaya çalışırız, çalışmalıyız. Ama neticede elimizden geleni yaparız. Kendimizi hep sorgularız, sorgulamalıyız. Çünkü nefsimize güvenemeyiz. Bitip tükenmeyen istek ve arzularından dolayı, hiç durmadan dalâleti bize hoş gösterme çabalarından dolayı nefsimizi kınarız, kınamalıyız. Bizden çok şeytanın fısıltılarına ve vesveselerine kulak veriyor diye nefsimizi ayıplarız, ayıplamalıyız. Esasen bu, Kur'ân'da övülen bir ameldir de. Cenâb-ı Hak, kendini kınayan nefis için "nefs-i levvâme" ünvanını kullanarak yemin eder.² Demek bu, Cenâb-ı Hak katında takdir gören bir ibadettir.

Eksiklerimizi hep sorgulayalım. Bıkmadan, usanmadan. Şunu bilelim ki; her sorgu, mükemmelliğe atılan bir adımdır. Her sorgu, en iyiye doğru bir koşudur. Her sorgu, bir önceki eksikliğimizin tescili ve itirafı, bir sonraki tekâmülümüzün ilk adımıdır. Öyleyse bunu yaparken rahatsızlık duymayalım. Tam aksine; huzur ve saadet duyalım. Zira Kur'ân'ın övdüğü şeyi yapıyoruz. Gücümüzün yettiği şeyin en iyisini yapmaya gayret edelim. Ama bu en iyi arayışı, bizi, elimizdeki mevcut iyiden vazgeçirmesin. Yani Cenâb-ı Hak bizi, yapabileceğimiz en iyiden sorar; gücümüzün yetmediği en iyiden sormaz!

Şu halde, anahatlarıyla farzları yapıp, sünnetleri de gücümüz yettiği kadar yaşamaya çalışır ve daha iyiye muvaffak etmek için de Cenâb-ı Hakk'a duâ etmeye devam edebildiğimiz ölçüde, hiç olmazsa içimiz rahat olmalıdır.

Hazret-i Âişe (ra) anlatır: Yanımda bir kadın vardı. Resûlullah (asm) odamıza girdi ve "Bu kimdir?" diye sordu. Ben de "Falan kadındır" dedim ve kadının namaza

bağlılığından anlatmaya başladım. Allah Resûlü (a.s.m.):

“Yeter! Gücünüzün yettiğini yapın! Allah’a yemin ederim ki, Cenâb-ı Hak, siz usanmadıkça size sevap vermekten usanmaz!” buyurdu.³ Resûlullah (a.s.m), amellerin ve ibadetlerin devamlı olanını severdi.

Yardım yapma isteği ve maddî gücün zaafiyeti durumuna gelince; bu konuda da gücümüzün yeterli olmadığı şeyden sorumlu değiliz. Niyetimizle de sevap kazanabiliriz. Hatta niyetimizle yaptığımız hayır, riyasız olduğu için, kimi zaman elimizle yaptığımız hayırdan daha fazla sevap getirebilir. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm): “Mü’minin niyeti amelinden hayırlıdır” buyurmuştur. Çünkü Rabb-i Rahîm olan Yüce Allah niyetimize büyük değer veriyor ve sevap yazıyor. Yani bir hayra niyet eden, fakat yapmaya kudreti olmadığından yapamayan bir kuluna Cenâb-ı Hakkın, o iyiliği yapmış gibi sevap yazdığı, bize sahih rivayetlerle bildiriliyor. Sonra; az olsun, ama Allah rızası için olsun; inanın çoklara bedeldir! Hazret-i Osman’ın (ra) ifadesiyle; “Bir fakirin, kendi boğazından kesip Allah yolunda verdiği tek bir dirhemi, çok olan maldan verilen on binlerden çok daha sevaplıdır.”

Öyleyse, tek dileğimiz, tek duâmız, tek niyazımız; her fırsatta Allah’ın rızasını gözetmek niyetine ulaşabilmek olursa, Cenâb-ı Hak, razı olabileceği amellere inşallah bizi muvaffak kılar. Allah Resûlü’nün (a.s.m) ifadesiyle; “Allah sizin cisimlerinize ve sûretlerinize bakmaz; O sizin kalbinize bakar.”

Dipnotlar:

- 1- Sözlür, 666
- 2- Kıyâmet Sûresi, 75/2
- 3- Buhârî ve Müslim